

II.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Snefastning.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 24de November 1890.)

I sidste Afdeling af forrige Rigsdags- samling kom et med det foreliggende Lov- forslag omtrent enslydende Forflag til Folkethinget fra Landstthinget. Efter at have været til 1ste Behandling gik Lov- forslaget til et Udvalg, som under 29de Marts afgav følgende Betænkning:

„De væsentligste af de for Snefastnings- væsenet gældende Bestemmelser findes i Reglement af 20de Decbr. 1799 og Lov af 30te Decbr. 1858. Efter Reglement af 20de Decbr. 1799 er Omsorgen for og Tilsynet med Snefastningens Udførelse et Dyrigheds- anliggende og Snefastningsarbejdet nær- mest en personlig Byrde, der efter nærmere i § 6 bestemte Regler er paalagt Beboerne indenfor en vis Afstand fra Landvejene. Ved Lov af 30te Decbr. 1858, der ikke ændrer ved Reglementets Hoved- principer, er der fastslaaet forandrede og mere detaillerede Regler for Snefastnings- byrdens Fordeling. Ifølge nævnte Lovs § 1 fordeles Snefastningsarbejdet paa Beboerne

i Forhold til Hartkorn, bygningsafgifts- pligtige Assurancesummer, Bedrift og Folkehold. Det foreliggende Lovforslag foreslaar nu at lade Snefastningsvæsenet gaa over til — under Politiets Tilsyn med Arbejdets Udførelse — at blive et kommunalt Anliggende, og skøndt de i Lov af 30te Decbr. 1858 givne Fordelingsregler i det væsentlige foreslaas opretholdte, at lade Snefastningsbyrden gaa over til nær- mest at blive en reel Byrde, der kommer til at hvile paa Ejendommene.

Den bestaaende Ordning af Snefastnings- væsenet er i flere Henseender forældet og mangelfuld. Dels ere Bestemmelserne, der oprindeligt kun ere givne for Snefastningen paa Landvejene, og kun ved Praktis førte over til at gælde ogsaa for Snefastningen paa andre offentlige Veje, mindre klare og ikke tilstrækkelig udtømmende, og dels med- fører særlig den Omstændighed, at Snefast- ningsbyrden er paalagt Beboerne i en Kommune, adskillige Ulemper. Ofte kan det saaledes være vanskeligt at afgøre, om en